

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1732/2554

บริษัทสยามเจนเนอรัลแฟคตอรี จำกัด (มหาชน) โจทก์ บริษัทเจริญพัฒนกิจไพศาล จำกัด กับพวกจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 306, ป.วิ.พ. มาตรา 249

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้จะได้ความตามสัญญาโอนสิทธิเรียกร้องว่า โจทก์ตกลงให้เป็นหน้าที่ของจำเลยที่ 1 ผู้โอนสิทธิเรียกร้อง แต่เพียงฝ่ายเดียวที่จะต้องบอกกล่าวแจ้งการโอนสิทธิเรียกร้องให้จำเลยที่ 3 ในฐานะลูกหนี้ทราบ แต่ข้อตกลงดังกล่าวเป็นเพียงข้อสัญญาที่ตกลงให้เป็นหน้าที่ของผู้รับโอนที่จะต้องเป็นผู้บอกกล่าวแจ้งการโอนสิทธิเรียกร้องให้ลูกหนี้ทราบเท่านั้น โจทก์ในฐานะที่รับโอนสิทธิเรียกร้องย่อมอาศัยอำนาจตาม ป.พ.พ. มาตรา 306 วรรคหนึ่ง แล้วบอกกล่าวการโอนเป็นหนังสือไปยังจำเลยที่ 3 ในฐานะลูกหนี้ของจำเลยที่ 1 ได้อีกทางหนึ่งเช่นกัน เมื่อโจทก์แจ้งบอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องให้จำเลยที่ 3 ทราบแล้ว การโอนสิทธิเรียกร้องย่อมสมบูรณ์และผูกพันจำเลยที่ 3

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยที่ 3 ชำระเงิน 22,363,864.10 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 21,481,080 บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ โดยให้จำเลยที่ 1 และที่ 2 ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 3 ชำระเงิน 11,163,466.71 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของต้นเงิน 10,199,765.04 บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยที่ 1 ขาดนัดยื่นคำให้การและขาดนัดพิจารณา จำเลยที่ 2 ให้การและแก้ไขคำให้การ ขอให้ยกฟ้อง จำเลยที่ 3 ให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 3 ชำระเงิน 21,481,080 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2540 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ โดยให้จำเลยที่ 1 และที่ 2 ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 3 ชำระเงิน 11,163,411.71 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของต้นเงิน 10,199,765.04 บาท นับแต่วันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 22 สิงหาคม 2540) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยทั้งสามร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความให้ 15,000 บาท จำเลย 2 และที่ 3 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยที่ 3 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2536 จำเลยที่ 1 ทำสัญญาโอนสิทธิเรียกร้องเพื่อเปิดวงเงินในการโอนสิทธิเรียกร้องกับโจทก์ในวงเงินไม่เกิน 30,000,000 บาท แต่โจทก์มีสิทธิเพิ่มหรือลดวงเงินได้ตามที่เห็นสมควร ตามสัญญาโอนสิทธิเรียกร้อง วันที่ 29 มีนาคม 2539 จำเลยที่ 3 ทำสัญญาซื้อผ้าตัดเย็บเครื่องแบบจากจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 64,653,392.58 บาท แบ่งชำระเป็น 3 งวด งวดที่ 1 และที่ 2 เป็นเงินงวดละ 21,481,080 บาท งวดที่ 3 เป็นเงิน 21,691,232.58 บาท ตามสัญญาซื้อขายผ้าตัดเย็บเครื่องแบบต่อมาวันที่ 19 สิงหาคม 2539 จำเลยที่ 1 ทำสัญญาโอนสิทธิเรียกร้องให้โจทก์รับเงินค่าผ้าที่จะได้รับชำระจากจำเลยที่ 3 ตามสัญญาโอนสิทธิเรียกร้อง เพื่อเป็นประกันการโอนสิทธิเรียกร้องของจำเลยที่ 1 มีจำเลยที่ 2 เป็นผู้ค้ำประกันโดยยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม ตามสัญญาค้ำประกัน โจทก์จ่ายเงินค่าโอนสิทธิเรียกร้องค่าผ้างวดที่ 1 ให้จำเลยที่ 1 จำนวน 15,760,859.79 บาท แล้ว และบอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องให้จำเลยที่ 3 ทราบผ่านกองพลาธิการของจำเลยที่ 3 ตามหนังสือ

แจ้งบอกกล่าวโอนสิทธิเรียกร้องและใบตอบรับ โดยเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ 3 รับหนังสือแจ้งบอกกล่าวโอนสิทธิเรียกร้องของโจทก์เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2539 และโจทก์ส่งหนังสือแจ้งการโอนสิทธิเรียกร้องทางไปรษณีย์ เจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ 3 ได้รับเมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2539 ต่อมาวันที่ 24 ตุลาคม 2539 จำเลยที่ 3 จ่ายเงินค่าจ้างวดที่ 1 แก่จำเลยที่ 1 ที่จำเลยที่ 3 ฎีกาว่า หนังสือแจ้งบอกกล่าวโอนสิทธิเรียกร้องโจทก์มีไปถึงกองปลาธิการ กรมตำรวจ โดยมีได้ส่งไปถึงจำเลยที่ 3 ถือว่าโจทก์บอกกล่าวแจ้งการโอนสิทธิเรียกร้องไปยังจำเลยที่ 3 โดยไม่ชอบ เห็นว่า ประเด็นข้อนี้ จำเลยที่ 3 คงให้การว่า จำเลยที่ 3 ได้ชำระเงินค่าจ้างวดที่ 1 แก่จำเลยที่ 1 ไปเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2539 หนี้ค่าจ้างวดที่ 1 ระบุแล้ว จำเลยที่ 1 จึงไม่มีสิทธิโอนสิทธิเรียกร้องหนี้เงินค่าจ้างแก่โจทก์ และจำเลยที่ 1 เพิ่งแจ้งยืนยันการโอนสิทธิเรียกร้องให้จำเลยที่ 3 ทราบเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2540 หลังจากจำเลยที่ 3 ชำระหนี้แก่จำเลย 1 แล้ว และนำสืบพยานว่า จำเลยที่ 1 เพิ่งแจ้งการโอนสิทธิเรียกร้องให้จำเลยที่ 3 ทราบหลังจากได้ชำระเงินค่าจ้างวดที่ 1 แก่จำเลยที่ 1 แล้ว จำเลยที่ 3 มิได้ให้การถึงประเด็นข้อพิพาทว่า โจทก์บอกกล่าวแจ้งการโอนสิทธิเรียกร้องให้จำเลยที่ 3 โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ที่ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยว่าโจทก์แจ้งการโอนสิทธิเรียกร้องให้จำเลยที่ 3 ทราบโดยชอบด้วยกฎหมายแล้วนั้น จึงเป็นการวินิจฉัยในประเด็นที่ไม่ได้กล่าวไว้คำให้การ เป็นการไม่ชอบ ฎีกาของจำเลยที่ 3 ในข้อนี้จึงเป็นข้อที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 249 ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้ คงมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 3 เพียงข้อเดียวว่า โจทก์มีอำนาจแจ้งบอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องแก่จำเลยที่ 3 หรือไม่ จำเลยที่ 3 ฎีกาว่า ตามสัญญาโอนสิทธิเรียกร้อง ตกลงให้จำเลยที่ 1 แต่เพียงผู้เดียวมีหน้าที่แจ้งการโอนสิทธิเรียกร้องให้จำเลยที่ 3 ทราบ จำเลยที่ 1 เพิ่งมีหนังสือแจ้งการโอนสิทธิเรียกร้องให้จำเลยที่ 3 ทราบเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2540 หลังจากจำเลยที่ 3 ชำระหนี้ค่าจ้างวดที่ 1 แก่จำเลยที่ 1 แล้ว เห็นว่า แม้จะได้ความตามสัญญาโอนสิทธิเรียกร้องว่า โจทก์ตกลงให้เป็นหน้าที่ของจำเลยที่ 1 แต่เพียงฝ่ายเดียวที่จะต้องบอกกล่าวแจ้งการโอนสิทธิเรียกร้องให้จำเลยที่ 3 ทราบตามที่จำเลยที่ 3 ฎีกา แต่ข้อตกลงดังกล่าวเป็นเพียงข้อสัญญาที่ตกลงให้เป็นหน้าที่ของผู้โอนที่จะต้องเป็นผู้บอกกล่าวแจ้งการโอนสิทธิเรียกร้องให้ลูกหนี้ทราบเท่านั้น เมื่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 306 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "การโอนหนี้อันจะพึงต้องชำระแก่เจ้าหนี้คนหนึ่งโดยเฉพาะเจาะจงนั้น ถ้าไม่ทำเป็นหนังสือ ท่านว่าไม่สมบูรณ์ อนึ่ง การโอนหนี้ที่ท่านว่าจะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ลูกหนี้หรือบุคคลภายนอกได้แต่เมื่อได้บอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้หรือลูกหนี้จะได้ยินยอมด้วยในการโอนนั้น คำบอกกล่าวหรือความยินยอมเช่นว่านี้ ท่านว่าต้องทำเป็นหนังสือ" ดังนี้ โจทก์ในฐานะผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องย่อมอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 306 วรรคหนึ่ง แจ้งบอกกล่าวการโอนเป็นหนังสือไปยังจำเลยที่ 3 ในฐานะลูกหนี้ของจำเลยที่ 1 ได้อีกทางหนึ่งเช่นกัน เมื่อโจทก์แจ้งบอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องให้จำเลยที่ 3 ทราบแล้ว การโอนสิทธิเรียกร้องย่อมสมบูรณ์และผูกพันจำเลยที่ 3 ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยฎีกาของจำเลยที่ 3 ในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

วิชา มั่นสกุล · ไชยงค์ คงจันทร์ · ทศนีย์ ธรรมเกนต์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/>

